

A színházi világnapon

Világot jelentő deszkának mondták valaha a színpadot, s ez sokkal igazabb gondolat annál, ahogyan gyakran értik a szót. „A színház a haladó eszmék hirdetésének eszköze, a rossz ellen, az igazság és az igazságosság ellenségei ellen vívott harc fegyvere” — mondta Schiller. Békés fegyver a színház: életet teremt, de nem olt ki életet. Irtja a rosszat, de nem pusztít értéket, a rosszat jóval, a rútat széppel győzi meg. „A színház soha nem lehet közömbös. A színház vállalta tegnap és ma és mindenkor, hogy kimondja: mi az igaz, és mi a hamis.” Így kezdődik Illés Endre szép köszöntője, amelyet ma a színházi világnapon, minden előadás kezdetén elmondanak.

A reformkorban élt *Kötsi Patkó János* mondta a színesről: „sokkal fontosabb ember, mint amilyennek sokan képzelik. Az ő kezében vannak a lélek munkáját ébresztő szerek.” Csakugyan: a színház, a színész, a színjáték a lélek munkáját ébreszti, az emberiséget. Színyat ad gondolatnak, a képzeletnek.

„Mostanában sok szó esik a színház válságáról” — folytatja Illés Endre kö-

szöntője. — „A szárny, a madár szárnya sohasem kerülhet válságba — azzal mindig repülni fognak. A színháznak is ilyen megromthatatlan szárnya van. A színpadon születő játék szállni tud, és száll is, mint a madár, mint a költészet, mint az emberi képzelet.” A magyar színházművészet az évek során a szárnyaló képzelet és a lelkek munkáját, szárnyalását ébresztő költészet szószéke lett. Városainkban és falvaink nagy részében sorra-rendre megszólal a színpadokon a költői szó, az emberi szó, hogy életet, igazságot, emberiséget fakasszon bennünk. Fáradtság és fáradhatatlanság kell ahhoz, hogy a színház szava beindítsa az országot, és fölkeljen mindenkinél, aki emberségre, költészetre szomjas.

Idén a színházi világnap egybeesik a magyar nyelv ünneplésének napjaival is. A nyelv művelésének határozó eszköze a színház. A szóé, a tisztá gondolaté. „A színészet a meggyőzés művésze” — vallja *Laurence Olivier*, a világhírű angol *Shakespeare*-színész. A jóra serkentése, a humanitása. S nem csak ezen a nap-

Népművészeti alkotások exportja

Belgiumtól Ausztriáig mintegy 20 tőkés országba szállítanak az idén magyar népművészeti alkotásokat. Az exportra kerülő szövetkezeti termékek értéke a tervek szerint mintegy 2,5 millió dollár lesz, és további csaknem félmillió dollár azoknak a népművészeti és háziipari alkotásoknak, emléktárgyaknak az értéke, amelyeket a hazánkba látogató nyugati turisták vásárolnak meg.

Szobafoglalások a Balatonnál

A Balatonnál megkötötték a szerződéseket a fizetővendéglátó-szolgálat bérbe vehető nyaralószobáira. Siófok, Balatonföldvár, Balatonfűred, Balatonalmádi és Balatonyörök villáiban minden nyáron törzsvendékként járnak vissza az osztrák, az NDK-beli, a lengyel és a csehszlovák vendégek.

A Balaton környékén és az üdülővidékhez számítható idegenforgalmi helyeken, körülbelül ötven kisebb-nagyobb településen a nemrég megkötött, illetve megújított szerződések szerint az idén már egyedszerre több mint 42 000 vendég elhelyezéséről gondoskodhatnak a szolgálat vezetői.

A városiasodó Dorozsma

A körzeti népfrentbizottság munkájáról

Sok minden történt az elmúlt négy évben Dorozsmán. A körzeti népfrentbizottság közelmúltban tartott újjá választó ülésén a vezetőség beszámolójából az is kiderült, hogy a változások kedvezőbb életkörülményeket teremtettek. Felépült egy nagyon szép általános iskola, az OTP-lakótelep élénkebbé tette a városrész képét, a vízvezeték fejlesztésével az út, járda, csatornahálózat további építésével a városiasabb élet feltételei gyarapodtak. A közigazgatási változás hatásai — hogy Dorozsma Szegedhez csatlakozott — is másképp befolyásolták a helybeliek életét.

A negyedik ötéves tervben Kiskundorozsma 21,6 millió forint felett rendelkezett, hogy a beruházásait megvalósítsa. Az előirányzott összeg nem bizonyult elegendőnek, és a többletkiadásokat a szegedi tanács fedezte. (Ez sem lebecsülendő eredménye az egyesülésnek.) Csak néhány példa a támogatás igazolására. Az új általános iskola 12 millió forint értékűre volt tervezve, de a végösszeg 15 millió forintnál is többet mutatott. A személtelmező építéssel előirányzott 350 ezer forint helyett 858 ezer forintot fizetett a városi tanács. A közvilágítás fejlesztésére szánt 300 ezer forint sem volt elegendő, mert végül is ennek összege is változott. Hosszas lenne a felsorolás, aminek végső és megnyugtató summa, hogy Szeged új városrészét sokat fejlődött. Ezt a folyamatot gyorsították segítségükkel a dorozsmai üzemek, s a mezőgazdasági termelőszövetkezetek.

Természetesen a lakosság is társadalmi munkájával hozzájárult ahhoz, hogy szebb legyen a városrész arculata. A dorozsmai népfrentbizottság igyekezett minél több helybelit megnyerni közös akcióknak. Ezek a munkatevékenységek hoztak, több utcában gondolni kezdtek a virágokat, fákat stb. Az összefogás számtalan szép példát jelenthet, de ki kell emelni azt, amikor a gyáregységek dolgozói az óvodának vagy az iskolának készítettek játékokat, szemléltetőeszközöket.

Két évvel ezelőtt ünnepeltek a dorozsmaiak, ugyanis ekkor avatták fel a társadalmi munkában készült új aszfaltozott kézilabdapályát, s a központi általános iskola udvarán a játszótérrel. A sok jó kezdeményezés mellett a népfrentbizottság kénytelen volt elmarasztalni azokat, akik még saját érdekében sem fogtak ástól, lapától. Ugyanis a közömbösség is oka annak, hogy esős idő-

ben több helyen belvíz keletkezett, mert a lefolyócsatornát nem tisztították ki az utca lakói.

Természetesen a népfrent nemcsak a várospolitikai célokat tartotta szem előtt az elmúlt négy év alatt. A művelődéspolitikai agitációban például felhívta a szülők figyelmét, hogy a gyermekek nevelésével is legalább úgy törődjenek, mint anyagi javaik gyarapításával. A népfrent mellett működő pedagógiai bizottság ismeretterjesztő tevékenységében a családi neveléssel kapcsola-

H. M.

Építés, áru, társadalmi munka

Munkaverseny az ipari szövetkezetekben

A kongresszusi és felszabadulási munkaverseny második szakaszában végzett tevékenységét tegnap, pénteken értékelte a KISZÖV elnöksége. A megye szövetkezeti ipara tavaly 2,7 százalékkal túlteljesítette árbevételi tervét, elsősorban azért, mert a szocialista munkaverseny magasabb színvonalú volt, mint korábban. Emellett mutatkozott némi javulás az irányító- és szervező munkában. Kivették a részüket az ipari szövetkezetek dolgozói a társadalmi tevékenységből is; közel ezren 119 ezer órát dolgoztak szabad idejükben.

Erdőteljesen fejlődtek a mezőgazdasági és gépipar-

hoz, valamint a nehéziparhoz tartozó szövetkezetek. Mégpedig azért, mert legfőbbjükben sikerült kialakítani a gazdaságos termékszerkezetet, csökkenteni az átfutási időt, jobban kihasználni az eszközöket. A könnyűipari szövetkezetekben az anyagellátási nehézségek, a technológiai fegyelem lazasága, s a szakemberhiány okozott legtöbb gondot, az építő szövetkezetekben pedig az, hogy pénzügyi problémák miatt olykor a legszükségesebb gépeket sem sikerült megvásárolni. Legfontosabb tevékenységük a lakások felújítása, javítása és karbantartása volt.

Új úton az Illés „szekere”

Ismert dolog, hogy a beatzene forradalmasította a fiatalos társadalmat. Új frizura, öltözködés, viselkedés botránkozott meg a jó modorhoz szoktatott felnőtteket. A trikolózsárga ékszárkájában féltelmetesen sikkoló, ájulásig tomboló, hajtincsekért eszedő közönség nem kapott egyöntetű elismerést se az idősebb generációtól, sem maguktól a művésztől. Azóta a beatzene keményedett, a viselkedés finomodott, igényesebb lett a közönség.

Nemrégiben az Illés-együttes járt a járás kisebb településeit műsorával. Koncertet adtak, ami merész vállalkozásnak tűnt a gépzenén, a diszkókön felnövő ifjúság körében. Illés Lajos, aki nemcsak a nevet, hanem a kifogyhatatlan ötletességét, tehetségét is áthozta az új együttesébe, most újra bizonyított. Jó pár éve, hogy elváltak útjaik a Szőrényfi-fivérekétől. A szakítás okairól akkoriban cikkeztek az újságok, téma volt a rádióban, tévében. Zenebarátok körét foglalkoztatta a kérdés: vajon állja-e majd a sarat az új összetételű Illés-együttes, a már nagy népszerűségnek örvendő népzenei motívumoktól elszakadva, a keményebb, a tartalmasabb beat világában.

Beszélgetésünkkor szó esett a megtett útról, sikerekről, köztük a legnagyobb értékéről, a közönségről is. A zenekarvezető ezt mondja: — Nincs már sikoltozó, szektőrő tombolás, se a pórondon, se a padok között. Villogások azért szükségesek a hangulatkeltéshez, de a zenevel kell meghódítani az egybegyűlteket.

A fesztett tempójú műsor után az öltözőszoba szétszórt kelleikén megpihen az orgonabillentyűket mozgó kez, de a fáradtságának semmi jele.

— Úgy érzem, kinőtünk a háromperces számokat, ezért a hosszabb hangvételű kompozíciókra törekszünk. Jobban megvalósíthatjuk zenénk elképzeléseinket, gondolatainkat. Tervezünk egy összeállítású koncertet, amelynek a nyers dalai már készülnek, várjuk a lehetőséget az elkészítésére. Közben fengetget utunk.

— Milyen műsorral?

— Általában két részből áll a program. Először a rádióban szereplő számaink közül játszunk le néhányat, természetesen új számokat is bedobunk. De a fő produkció az *Egy fiú és a tündér* című musicalhez írt betétdalok megszerettatése.

— Külföldi meghívások?

— Most jöttünk haza az NDR-ből, Rostockból, ahol közös műsort adtunk a svéd Abba és az angol Canny együttesével. Össze visszahívtak bennünket, de előbb örömmel megyünk a Szovjetunióba. Szeretünk ott játszani. A szovjet fiatalok nagyon tetszik mm tőlünk, mindig telt ház van.

Majeros Tibor

Három évtized — hatvan bemutató Jubilál a bábszínház

A mesék közzismert figurái, köztük Lúdas Matyi, Hamupóka, a gyáva oroszlán, a csúf boszorkány fogadják a látogatót a November 7. művelődési központ kamarakiállításán. Harmadik év sikeres előadásaira emlékeztek meg a bábok a szegedi bábszínház jubileumán. A több mint 700 figurából, melyet egytől-egyig maguk készítettek az amatőrök, közel félszáz segít visszapergetni a múltat: a megalakulástól egészen a maig.

A kétszeres kiváló együttes fennállásának három évtizede alatt hatvan bemutatót tartott, hat alkalommal vett részt bábfesztiválon. Népszerűségüket igazolja, hogy majdnem harmincezer gyerek látta előadásukat. Aligha akad már Szegeden apróság, aki ne ismerné a bábszínházat. Az előadások hétről hétre telt ház előtt zajlanak. A bérletek idén is igen kapások voltak, sokszor jó lenne kitárgyítani a meglehetősen szűk helyiség falait, hogy minden érdeklődőt fogadni tudjanak.

Ma, szombaton délután a November 7. művelődési központban bensőséges kezek között emlékeznek meg a bábszínház jubileumáról. Az ünnepségen, melyen az együttes régi tagjai, az Alami Bábszínház és a Népművelési Intézet képviselői is részt vesznek, dr. Kövér Béla, az együttes vezetője — a bábszínház egyik alapító tagja — eleveníti fel harmadik év eredményeit.

Az idei szezon felújítva megfiatalodva kezdte a bábszínház. Kényelmesebbé tették a nézőteret, felújították a díszleteket. A tervek szerint ösztől sztereóra cserélik ki a hangtechnikai be-

rendezéseket, ezzel is fokozva az előadások hatását. Az együttes vezetősége régóta keresi a módját, hogyan lehetne teljesértékű, díszletben, fényeffektusokban, hangszolgáltatásban a belvárosival egyenrangú bemutatókat nyújtani a ságvári téli pályán. A gondok nem-

sokára megszűnnek. Korszakosított a November 7. művelődési központban lévő „kihelyezett” bábszínházat, itt játszanak majd a ságvári téli pályán a ságvári közönségnek is. A gyerekekért mindannyiszor autóbusszt küldenek, előadás után haza is szállítják őket.

L. Zs.

Növekvő haltenyésztés

Benépesedtek a nagy tavak

A Szegedi Állami Gazdaság fehértői területében március elején kezdtek meg a teletelt medencékből a halállomány kihelyezését a szabad vizekbe, a nagy tavakba. Közben a kemény fagyok miatt kénytelenek voltak tíznapos kényszerpihenőt tartani, mégis idejében sikerült befejezni a tenyésztési idény kezdetét jelentő munkát. A halhús iránt megnövekedett fogyasztói igények kielégítésére 82 vagon tenyészanyagot, a tavalyinál 6 vagonnal többet — zömében pontyot — telepítettek az 1 ezer 324 hektáros tórendszerbe.

Az ideai termelést jelentős mértékben könnyíti egy nehéz fizikai munkának a megújítása, a takarmányozás gépesítése. A tógazdaság rekonstrukciója ugyanis befőzéshez közeledik. Elkészült a 240 vagonos központi tárolótelep, ahonnan a haleleséget kisvasúti csilléssel szállítják majd a tavi silókhoz. A kilenc tavi siló május végén helyezik üzembe. Ezekből automata bergendezések emleszik az étető csónakokba a takarmányt.

A gazdaság szakembereinek megállapítása szerint jól telelték a halak, egészséges a tenyészállomány. A téli hó-

napokban a lecsapolt tavakban rendezték. A hullámvérésektől megromlott partszakaszokat mintegy 2 kilométeres hosszúságban nádfonattal erősítették meg.

A MEDOSZ megyei bizottságának ülése

Tegnap a MEDOSZ Csongrád megyei bizottsága a szegedi állami gazdaság átszervezési területén tanácskozott. Napirenden szerepelt — többek között — a termelőszövetkezeti alkalmazottak szakszervezeti alapszervezetének létrehozása, valamint az MSZMP XI. kongresszusára tiszteletére szervezett munkaverseny eredményeinek értékelése.

A megye termelőszövetkezetiben, szakszövetkezetekben, és ezek társulásaiban az alkalmazotti foglalkoztatott, bérből és fizetésből élő dolgozókat a szakszervezeti alapszervezet — mint már köztudott — ott lehet létrehozni, ahol az egész évben állandó jelleggel foglalkozta-

tot alkalmazotti létszám huszonöt, vagy ennél több. Csongrád megyében közel négyezer alkalmazott dolgozik a különböző termelőszövetkezetekben.

A MEDOSZ tavaly is figyelemmel kísérte a kongresszusi és felszabadulási munkaversenyeket, a szocialista brigádok felajánlásait. A verseny lendülete, a dolgozók tenniakarása a kedvezőtlen természeti körülmények ellenére sem csökkent. Egyöntetű az a vélemény, hogy a mennyiségi feladatok teljesítése mellett a minőségi követelmények és az egyszerű takarékosági törekvések is megvalósultak, és az újítási kedv is fokozódott.